

Hồi 46

Đoạt Kết

Tiếng khánh chuông trỗi lên từ tòa đại điện Quan Âm tịnh xá. Ngạo Thiên bậm môi đứng ngoài cửa đại điện Quan Âm nhìn Dương Tiểu Ngọc quỳ trước bệ thờ.

Răng trên cửa chàng cắn vào môi dưới rướm máu khi Diệu Tịnh sư thái xuống tóc cho Tiểu Ngọc. Trái tim Ngạo Thiên quặn nhói từng cái một. Chàng chỉ chực chạy vào ngăn Diệu Tịnh sư thái lại, nhưng tiếng của Tiểu Ngọc đã cất lên khi Diệu Tịnh sư thái đã làm xong phận sự của mình.

- Nam mô Quan Thế Âm Bồ tát cứu khổ cứu nạn chúng sinh.

Tiểu Ngọc hành đại lễ trước bệ thờ kim thân Quan Âm Bồ tát, rồi lay cả Diệu Tịnh sư thái. Diệu Tịnh sư thái đỡ nàng đứng lên, từ tốn nói:

- Kể từ hôm nay bản ni ban cho con pháp danh là Diệu Thanh.

- Diệu Thanh đa tạ sư thái.

Diệu Tịnh khẽ gật đầu:

- Diệu Thanh hãy ra nói mấy lời với Kim thiếu hiệp. Chẳng lẽ cứ để Kim thiếu hiệp đứng mãi ngoài cửa đại điện Quan Âm.

- Dạ...

Nàng bước ra ngoài đại điện Quan Âm, tay chấp trước ngực nhìn Kim Ngạo Thiên.

Tiểu Ngọc ôn nhu nói:

- Kim thiếu gia giờ đã trưởng thành, có thể tự lo cho mình được rồi, không còn bản ni phải lo cho thiếu gia nữa. Mong thiếu gia bảo trọng và đừng tơ tưởng đến Dương Tiểu Ngọc.

- Tỷ tỷ.

- Nam mô bốn sư Quan Thế Âm bồ tát... bản ni không còn là người của chốn tục nhân. Thiếu gia bảo trọng.

Nàng nói rồi quay bước trở vào đại điện Quan Âm.

Ngạo Thiên nhìn theo sau lưng Tiểu Ngọc mà cảm nhận mắt mình cay sè. Chàng tự trách mình:

- “Ngạo Thiên có lỗi với tử rồi”.

Điều Tịnh sư thái bước đến trước mặt chàng.

- Kim thiếu hiệp... đã đến lúc Tịnh xá đóng cửa lễ bái Tam bảo... Thiếu hiệp hãy rời chân. Bần ni không tiện tiếp thiếu hiệp.

Ngạo Thiên quặn nhói một cái, miễn cưỡng nói:

- Sư thái chăm sóc tử tử giùm vãn bối.

- Nam mô Quan Thế Âm bồ tát... Thoát cửa tục trần là phúc chúng sinh. Kim thiếu gia cứ yên tâm không phải lo cho Diêu Thanh nữa.

Ngạo Thiên ôm quyền:

- Vãn bối cáo từ.

Chàng rời tịnh xá Quan Âm thi triển khinh công đi thẳng một mạch đến tòa Bách Hoa cung. Đứng ngoài cửa đại điện Bách Hoa cung, Ngạo Thiên nhìn vào thấy Triệu Nguyệt Băng Linh vận tang chế quý trước bệ thờ bài vị của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y Triệu Di.

Chàng buông tiếng thở dài rồi mới thả bước vào tiến đến sau lưng nàng.

Triệu Nguyệt Băng Linh quay lại nhìn Ngạo Thiên:

- Tiểu ca đến rồi à?

Ngạo Thiên nhìn nàng lưỡng lự rồi nói:

- Ngạo Thiên đến trả cho muội một cái mạng.

Băng Linh đứng lên nhìn Ngạo Thiên nói:

- Tiểu ca lấy mạng gia gia rồi đến trả lại cho Băng Linh cái mạng của tiểu ca. Băng Linh giết tiểu ca rồi sau đó trả mạng mình cho ai?

Nàng lắc đầu:

- Băng Linh không đòi mạng của tiểu ca đâu.

Ngạo Thiên thở dài nhìn nàng. Chàng ôn nhu nói:

- Ngạo Thiên phải làm gì đây?

- Chỉ cần tiểu ca không xem lão gia gia là ác nhân Ma Thần là đủ rồi. Điều đó tốt hơn tiểu cả trả mạng cho Băng Linh.

- Băng Linh...

Băng Linh mỉm cười với chàng, nhưng lệ lại trào ra hai bên khóe mắt. Nàng ôn nhu nói:

- Tiểu Ngọc ra sao rồi?

- Tỷ ấy đã xuất gia đầu Phật.

- Băng Linh sẽ theo chân Tiểu Ngọc tỷ tỷ.

Ngạo Thiên hốt hoảng nắm lấy tay nàng:

- Băng Linh... Đừng mà... Tiểu ca sẽ không cho muội xuất gia đâu... Tiểu ca sẽ chăm sóc muội. Nếu trước đây tiểu ca từng có ý định mai danh ẩn tích với Tiểu Ngọc tỷ tỷ thì hôm nay tiểu ca cũng sẽ cùng với muội rời bỏ tục trần mai danh ẩn tích.

Băng Linh nhìn chàng.

Ngạo Thiên nói:

- Ta xin muội.

Băng Linh khẽ gật đầu:

- Muội sẽ đi cùng với tiểu ca.

Hai người sánh vai bước đến bên bệ thờ bài vị của Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y.

Băng Linh khẽ nói:

- Gia gia... Băng Linh sẽ cùng với Kim Ngạo Thiên rời xa tục nhân vĩnh viễn. Gia gia hiền lành mà không trách hờn tiểu ca lần Linh nhi và phò độ cho Kim Ngạo Thiên và Băng Linh có được một cuộc sống an lành trong cõi nhân sinh này.

Nàng khấn rồi thấp ba nén nhang cùng Ngạo Thiên hành bái. Một ngọn gió xuân thổi vào làm lay động giá bạch lạp như Vạn Gia Sinh Phật Hoạt Thần Y hiện về chứng minh cho lời nói của nàng.

Hai người quay mặt lại nhìn nhau:

- Tiểu ca.

- Băng Linh. Chúng ta sẽ không bao giờ chen chân vào cõi tục nhân. Đến bây giờ tiểu ca mới hiểu vì sao mẫu thân muốn tiểu ca mai danh ẩn tích. Vì người không muốn họa tiếp họa, thù tiếp thù.

- Băng Linh và Ngạo Thiên sẽ làm lại từ đầu.

- Chúng ta sẽ làm lại từ đầu.

Hai người cùng mỉm cười. Họ nắm lấy tay nhau rồi bước khỏi đại sảnh Bách Hoa cung.

- o **HẾT** o -